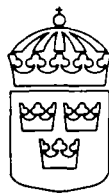

Regeringens proposition

1994/95:39

Införlivande av vissa direktiv enligt EES-avtalets
Bilaga VII, m.m.

Prop.
1994/95:39

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 13 oktober 1994

Ingvar Carlsson

Sten Heckscher
(Näringsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Propositionen innehåller dels förslag som syftar till att införliva vissa direktiv i EES-avtalets Bilaga VII om enskilda näringsidkare med svensk rätt, dels förslag till ändring i den lag om EG-märket som trädde i kraft samtidigt med EES-avtalet och som syftar till att underlätta införlivandet av produkt direktiv med svensk rätt.

Lagen om ändring i lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet föreslås ändrad på det sättet att också den som för att få idka näring inom EES behöver bekräfta att han inte varit försatt i konkurs skall få bekräfta sin uppgift med ed.

Vidare föreslås en lag om ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar. Ändringen innebär att regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserad handelskammare att utfärda intyg om faktiskt utövande av verksamhet som enskilda personer kan behöva för att få idka näring inom EES. Bestämmelser införs också om rätt att överklaga dessa beslut.

I lagen (1992:1534) om EG-märket föreslås ändringar föranledda av ett EG-beslut sommaren 1993 om detta märke. Ändringarna innebär bl.a. att beteckningen "EG-märke" ersätts med "CE-märkning", vilket också betyder ändring av lagens rubrik. Den ändrade beteckningen föranleder konsekvensändringar i lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav för byggnadsverk, m.m., vilken träder i kraft den 1 januari 1995.

Lagändringarna föreslås även i övrigt träda i kraft den 1 januari 1995.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Lagtext	4
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet	4
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar	5
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1534) om EG-märket	6
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m.	9
3	Införlivande av vissa direktiv i EES-avtalets Bilaga VII	10
3.1	Direktiven i EES-avtalets Bilaga VII som rör Näringsdepartementets verksamhetsområde	10
3.2	Ärendet och dess beredning	11
3.3	Införlivandeåtgärder som behöver vidtas med anledning av direktiven	11
3.4	Förslag till lag om ändring i lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet . . .	13
3.5	Förslag till lag om ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar	14
3.6	Förslagens kostnadskonsekvenser	16
4	Ändring i lagen (1992:1534) om EG-märket, m.m.	16
4.1	Ärendet och dess beredning	16
4.2	Arbetsgruppens bedömning, m.m.	17
4.3	Överväganden och förslag	19
4.4	Förslagens kostnadskonsekvenser	20
Bilaga 1	Sammanfattning av promemorian Implementering av vissa direktiv enligt EES-avtalets Bilaga VII	21
Bilaga 2	Promemorians lagförslag	23
Bilaga 3	Remissammanställning över promemorian Implementering av vissa direktiv enligt EES-avtalets Bilaga VII	25
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober 1994	29

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet,
2. lag om ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar,
3. lag om ändring i lagen (1992:1534) om EG-märket,
4. lag om ändring i lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet

Härigenom föreskrivs att lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Behöver någon få en uppgift bekräftad med ed, antingen av honom själv eller av någon annan, för att i utlandet ta till vara sin rätt till arv, försäkring, pension, skadestånd, underhållsbidrag eller någon annan rättighet som tillkommer honom, får sådan ed tas upp av tingsrätt.

Vad som sägs i första stycket gäller också den som för att få idka näring inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet behöver bekräfta med ed att han inte varit försatt i konkurs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

¹ Senaste lydelse 1988:259

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar

Härigenom föreskrivs att lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserade handelskamrar att utfärda sådana certifikat och andra dokument för handelsändamål, som kan behövas på grund av internationella överenskommelser eller utländska föreskrifter om in- eller utförsel av varor.

Vad som sägs i första stycket gäller också sådana intyg för enskilda personer om faktiskt utövande av verksamhet som behövs för att få idka näring inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Beslut av auktoriserade handelskamrar i ärenden enligt andra stycket får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol.

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:1534) om EG-märket

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1992:1534) om EG-märket
dels att rubriken till lagen skall ha följande lydelse,
dels att 1 - 4 §§, 6 § samt rubriken närmast före 3 § skall ha följande lydelse,
dels att det skall införas en ny paragraf, 5 a §, samt en ny rubrik närmast före 5 a §, av följande lydelse,
dels att bilagan skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Lag (1992:1534) om EG-märket

Lag (1992:1534) om CE-märkning

1 §

Genom denna lag meddelas bestämmelser om *det märke (EG-märket) som skall anbringas* på vissa produkter enligt de rättsakter som har utformats i enlighet med EG-rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder.

Genom denna lag meddelas bestämmelser om *den märkning (CE-märkning) som skall ske* av vissa produkter enligt de rättsakter som har utformats i enlighet med EG-rådets resolution av den 7 maj 1985 om en ny metod för teknisk harmonisering och standarder.

2 §

EG-märket får anbringas på en produkt bara om

1. märkningen står i överensstämmelse med de i 1 § angivna rättsakterna, och
2. föreskrifter om märkningen finns i lag eller annan författning.

CE-märkning av en produkt får bara ske om

1. märkningen står i överensstämmelse med de i 1 § angivna rättsakterna, och
2. föreskrifter om märkningen finns i lag eller annan författning.

EG-märkets utseende och anbringande

CE-märkningens utformning m.m.

3 §

EG-märket skall innehålla en CE-symbol av det utseende som framgår av bilaga till denna lag.

CE-märkningen skall bestå av bokstäverna "CE" i den utformning som framgår av bilaga till denna lag.

Vertikalt skall de olika komponenterna i CE-märkningen vara ungefär lika höga och inte lägre än 5 mm. Om CE-märkningen förminskas eller förstoras skall de proportioner som anges i modellen bibehållas.

EG-märket skall anbringas på sådant sätt att det blir väl synligt, lättläst och beständigt. CE-symbolen skall ha en höjd av minst 5 mm.

4 §

CE-märkningen skall ske på sådant sätt att den blir väl synlig, lättläst och beständig.

Rättelse vid felaktig CE-märkning.

5 a §

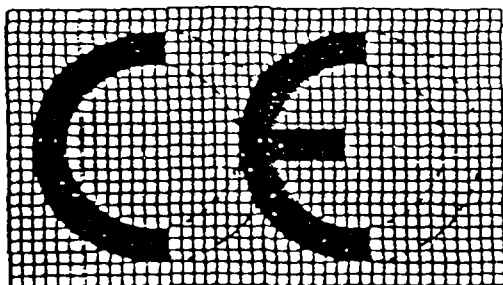
Om en produkt har CE-märkts trots att den inte överensstämmer med de krav som gäller för CE-märkning, skall den som ansvarar för CE-märkningen omedelbart vidta rättelse så att överträdelsen upphör.

Märke som lätt kan förväxlas med EG-märket får inte användas i näringsverksamhet.

6 §

Märke som lätt kan förväxlas med CE-märkningen får inte användas i näringsverksamhet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m.

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk, m.m. att 6 och 10 §§ skall ha följande lydelse

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §

Om en byggprodukt skall *EG-märkas* enligt en föreskrift som har meddelats med stöd av 22 § 3 gäller bestämmelserna i lagen (1992:1534) om *EG-märket*.

Om en byggprodukt skall *CE-märkas* enligt en föreskrift som har meddelats med stöd av 22 § 3 gäller bestämmelserna i lagen (1992:1534) om *CE-märkning*.

10 §

Om en byggprodukt har *EG-märkts* trots att den inte överensstämmer med de krav som gäller för *EG-märkning*, får en tillsynsmyndighet förelägga tillverkare, importör eller den som saluför byggprodukten att

1. upphöra med användningen av *EG-märket*,
2. återkalla osålda produkter, eller
3. ta bort *EG-märket*.

Ett sådant föreläggande gäller till dess att produkten överensstämmer med kraven.

Om en byggprodukt har *CE-märkts* trots att den inte överensstämmer med de krav som gäller för *CE-märkning*, får en tillsynsmyndighet förelägga tillverkare, importör eller den som saluför byggprodukten att

1. upphöra med användningen av *CE-märkningen*,
2. återkalla osålda produkter, eller
3. ta bort *CE-märkningen*.

3 Införlivande av vissa direktiv i EES-avtalets Bilaga VII

3.1 Direktiven i EES-avtalets Bilaga VII som rör Näringsdepartementets verksamhetsområde

De grundläggande reglerna om personers fria rörlighet finns i Romfördragets artikel 48, som gäller arbetskraft, och i artikel 52, som gäller etablering. Bestämmelserna, som rör avvecklingen av hinder för den fria rörligheten motsvaras av artiklarna 28 och 31 i EES-avtalet. Den fria rörligheten för personer innebär en rätt för individer att fritt resa in och uppehålla sig i en annan medlemsstat och där behandlas på samma sätt som landets egna medborgare när det gäller möjligheten att söka arbete eller bedriva näringsverksamhet. I artikel 57 anges att direktiv skall antas som syftar till ömsesidigt godkännande av diplom, betyg och andra behörighetsbevis.

Artikel 30 i EES-avtalet rör ömsesidigt erkännande av utbildningsbevis. Enligt denna artikel skall de avtalsslutande parterna söka säkerställa ett ömsesidigt erkännande av utbildnings- och examensbevis och andra behörighetsbevis i syfte att underlätta det faktiska utövandet av etableringsrätten och friheten att tillfälligt tillhandahålla tjänster. Artikeln omfattar även verksamhet som utövas som anställd.

Föreskrifter om detta finns i de EG-direktiv som antagits i detta syfte. I Bilaga VII till EES-avtalet finns de anpassningar och kompletteringar i dessa som avser EFTA-länderna och som överenskommits under EES-förhandlingarna samt en förteckning över direktiv, som artikel 30 hänvisar till.

De direktiv i Bilaga VII som hör till Näringsdepartementets område rör handel- och agenturverksamhet, industri- och hantverk, tjänster förknippade med transporter, filmindustri, vissa övriga sektorer (t.ex. fast egendom) samt jordbruk.

De flesta av de här behandlade direktiven i Bilaga VII innehåller bestämmelser om att medlemsstaterna skall upphäva begränsningar av etableringsfriheten, som kan hindra medborgare i annan stat inom gemenskapen att etablera sig i medlemsstaterna.

De diskriminerande reglerna vad gäller rätten att etablera sig och driva verksamhet i Sverige för andra medborgare inom EES har redan avskaffats.

I direktiven finns också för de olika områdena bestämmelser som syftar till att lösa de problem som uppstår när en medborgare i ett land där det inte finns några formella etableringskrav avser att etablera sig i ett annat land inom EU med formella etableringskrav. Eftersom det på de nu aktuella områdena inte finns formella etableringskrav i Sverige kan svenskar som vill etablera sig i annat land inom gemenskapen komma att drabbas av sådana formella etableringskrav. Dessa krav kan avse god vandel, konkursfrihet och yrkeskompetens.

I direktiven anges hur en medborgare i ett EU-land vid etablering i ett annat EU-land där etableringen är reglerad skall kunna uppfylla

3.2 Ärendet och dess beredning

För att införliva EG-direktiven med svensk rätt utarbetades inom Näringsdepartementet promemorian Implementering av vissa direktiv enligt EES-avtalets Bilaga VII. Promemorian har remissbehandlats.

En sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 1*. De lagförslag som läggs fram i promemorian finns i *bilaga 2*. En remissammanställning finns i *bilaga 3*.

Lagrådets hörande: En ändring av lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet utgör i princip en sådan lagändring som regeringen bör inhämta yttrande av Lagrådet över. Den lagändring regeringen nu föreslår innebär dock bara att det görs ett tillägg i lagen till de uppgifter en enskild kan få bekräfta med ed. Den nya uppgiften är av liknande karaktär som de som redan finns i lagen. Lagrådets yttrande skulle sakna betydelse på grund av sakens beskaffenhet och har därför inte inhämtats.

Även ändringen av lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar är i den del som rör överklagandebestämmelserna lagrådspliktig. Ändringen är dock av enkel beskaffenhet och Lagrådets yttrande skulle sakna betydelse och har därför inte inhämtats.

3.3 Införlivandeåtgärder som behöver vidtas med anledning av direktiven

Vissa av direktiven reglerar hur en medborgare i ett EU-land vid etablering i ett annat EU-land där etableringen är reglerad skall kunna uppfylla vårdlandets krav på s.k. skötsamhetsbevis. Dessa direktiv kräver att en medborgare i en medlemsstat skall kunna få ett skötsamhetsbevis utfärdat för sig i ursprungslandet eller i det senaste hemvistlandet. I direktiven anges att som tillräckligt bevis skall gottas utdrag ur kriminalregistret.

Vissa direktiv ställer "särskilda krav på gott anseende och god vandel". Ett bevis om god vandel torde omfatta mer än bara skötsamhet. Det största polisregistret, person och belastningsregistret (PBR) innehåller fler uppgifter än kriminalregistret. Det torde därför uppfylla vissa av direktivens krav på "särskilt gott anseende." PBR är också det register som används när en enskild person behöver intyg bl.a. för att arbeta i ett främmande land. Som intyg om skötsamhet och bevis om god vandel bör därför utdrag ur PBR kunna anses tillräckligt. Rikspolisstyrelsen kommer att utses som myndighet behörig att utfärda intygen.

Vissa av direktiven kräver att den enskilde visar att de familjemedlemmar som medföljer också uppfyller kraven på skötsamhet och god vandel. Nuvarande lydelse av polisregisterförfattningarna torde dock inte omfatta en möjlighet för den enskilde att få ett utdrag beträffande övriga familjemedlemmar. Det bör därför övervägas om det skall göras några

författningsändringar för att uppfylla direktivens krav i dessa hänseenden.

För vissa av direktiven krävs att en person som vill etablera sig i ett annat land skall kunna visa bevis om att han inte varit försatt i konkurs. I de fall då det i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland inte utfärdas något intyg om att en person inte varit försatt i konkurs kan ett sådant intyg ersättas av en försäkran under ed. Eftersom det i praktiken är nästan omöjligt att få fram uppgift om att en person inte har varit försatt i konkurs föreslås i promemorian att det införs en möjlighet att styrka tidigare konkursfrihet genom en försäkran under ed. För detta krävs det lag. En ändring föreslås därför av lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet. Därefter kan allmän underrätt utses till myndighet behörig att utfärda handling om att sökanden inte varit försatt i konkurs. En ändring av förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarna bör övervägas så att domstol kan ta ut ansökningsavgift för edsupptagningen.

I vissa medlemsstater krävs allmänna merkantila eller yrkesmässiga kunskaper och färdigheter för att få utöva näringsverksamhet. I dessa stater skall som tillräckligt bevis på sådana kunskaper godtas det faktiska utövandet av verksamheten i fråga i annan medlemsstat i vissa perioder som anges närmare i direktiven. Genom en ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar föreslås att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserad handelskammarare att utfärda intyg om faktiskt utövande av verksamhet. De direktiv som omfattas av intygsgivningen kommer att anges i handelskammarförordningen (1990:733). Bestämmelser om överklagande av handelskamrarnas beslut om intyg föreslås också i lagen om auktorisation av handelskamrar. Därefter kan de auktoriserade handelskamrarna som har till uppgift att utfärda intygen utses till behöriga myndigheter enligt direktiven.

Direktivet 67/43 EEG omfattar bl.a. handel med och förvaltning av fast egendom. För de områden detta direktiv omfattar finns disciplinära förfaranden i Sverige för fastighetsmäklare, tolkar och översättare samt för advokater.

För fastighetsmäklare finns i direktivet utöver kraven på konkursfrihet och skötsamhetsbevis krav på att de skall kunna visa att några yrkesmässiga och förvaltningsmässiga disciplinära åtgärder inte vidtagits mot dem i de fall ett värdland kräver detta av de egna medborgarna.

Enligt 4 § lagen (1984:81) om fastighetsmäklare skall varje fastighetsmäklare vara registrerad hos länsstyrelsen i det län där han huvudsakligen är verksam. En mäklares registrering kan enligt 5 § återkallas om mäklaren inte längre uppfyller villkoren för registrering.

Registrering av och tillsyn över fastighetsmäklare föreslås i proposition 1994/95:14 Ny fastighetsmäklarlag bli överflyttad till en särskild nämnd, Fastighetsmäklarnämnden.

Föreskrifter om att den myndighet som handhar registrering av och tillsyn över fastighetsmäklare skall kunna utfärda bevis om att en mäklare inte varit föremål för disciplinära åtgärder bör ske i förordningsform. Därefter kan tillsynsmyndigheten utses till behörig myndighet enligt direktiven.

För tolkar och översättare finns ett auktorisationsförfarande hos Kammarkollegiet. En förordningsändring kommer att göras så att en enskild tolk eller översättare kan få ut bevis om att hans auktorisation inte har upphävts hos Kammarkollegiet. Därefter kan Kammarkollegiet utses som behörig myndighet.

Uteslutning ur Advokatsamfundet är den enda disciplinära åtgärd för advokater som berörs i direktivet. Samfundet torde kunna utfärda bevis om att advokat inte har uteslutits ur samfundet. För advokater kommer Sveriges Advokatsamfund att utses som behörigt organ att utfärda bevis om att disciplinär åtgärd inte har vidtagits mot medlem.

3.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet

Regeringens förslag: Lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet ändras så att den som för att få idka näring inom EES behöver bekräfta med ed att han inte varit försatt i konkurs skall få avlägga sådan ed.

Promemorians bedömning: Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen av remissinstanserna har haft några synpunkter på promemorians förslag.

Skälen för regeringens förslag: I vissa av EU:s medlemsländer krävs att medborgarna för att få utöva näringsverksamhet kan visa upp bevis om att de inte har varit försatta i konkurs. I dessa fall skall en sådan medlemsstat i fråga om medborgare i andra medlemsstater som tillräckligt bevis på konkursfrihet godta intyg om att denne inte har varit försatt i konkurs. I de fall då det i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland inte utfärdas något intyg om att denne inte har varit försatt i konkurs kan ett sådant intyg ersättas av en försäkran under ed som vederbörande avgett inför en rättsinstans eller förvaltningsmyndighet, notarius publicus eller behörig yrkes- eller handelsorganisation i ursprungslandet eller det senaste hemvistlandet. I praktiken är det nästan omöjligt att få fram uppgift om att en person inte varit försatt i konkurs i Sverige. Att införa en möjlighet att avlägga en försäkran under ed torde därför vara nödvändigt för att uppfylla skyldigheterna enligt direktiven på denna punkt.

I lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet stadgas att om någon behöver få en uppgift bekräftad med ed för att i utlandet ta tillvara sin rätt till arv, försäkring, pension, skadestånd, underhållsbidrag eller någon annan rättighet som tillkommer honom får sådan ed tas upp av tingsrätt.

Lagens syfte är att tillgodose de formella krav på edfästande, som

uppställs i vissa främmande rättsordningar. Lagen torde därför också kunna användas i detta sammanhang, så att en enskild person med stöd av lagen skall kunna få avlägga ed om konkursfrihet.

Rätten för en enskild att få idka näring inom en annan stat än hans ursprungsland torde inte direkt kunna jämföras med uttrycket "rättighet som tillkommer honom" i 1 §. En ändring bör därför göras i denna paragraf. Ett andra stycke bör läggas till med innehåll att första stycket gäller också för den som för att få idka näring inom EES behöver med ed bekräfta att han inte varit försatt i konkurs.

Ändringen bör träda i kraft den 1 januari 1995.

Ändringen i lagen föranleder utöver det sagda ingen särskild författningskommentar.

3.5 Förslag till lag om ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar

Regeringens förslag: Lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar ändras så att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserade handelskamrar att utfärda intyg för enskilda personer om faktiskt utövande av verksamhet som dessa personer kan behöva för att få idka näring inom EES. Bestämmelser införs om rätt att överklaga dessa beslut till allmän förvaltningsdomstol och om prövningstillstånd vid överklagande till kammarrätten.

Promemorians bedömning: Promemorians förslag överensstämmer med regeringens. I promemorian föreslås dock inte någon möjlighet för enskilda att klaga på de beslut handelskamrarna kan komma att meddela med stöd av bemyndigandet.

Remissinstanserna: Endast Stockholms Handelskammare har yttrat sig om promemorians förslag. Handelskammaren anför att de i promemorian behandlade bevisen om faktiskt utövande av verksamhet avser enskilda personers förhållanden. Ett avslag torde innebära ett allvarligt hinder för den enskildes utveckling av sin yrkesverksamhet. Handelskammaren anser det helt nödvändigt att det införs en möjlighet för sökanden att överklaga ett avslag eller att handelskammaren kan hänskjuta ärendet till myndighet för avgörande. I annat fall måste handelskammaren avstå från uppgiften att utfärda bevis om faktiskt utövande av näringsverksamhet.

Skälen för regeringens förslag: I vissa medlemsstater krävs för att få påbörja eller utöva viss verksamhet att en person kan visa att han har allmänna, merkantila eller yrkesmässiga kunskaper.

Enligt några av direktiven skall en medlemsstat i dessa fall som tillräckligt bevis på innehav av sådana kunskaper godta det faktiska

utövandet av verksamheten i fråga i en annan medlemsstat under vissa perioder, som anges i direktiven. En behörig myndighet eller ett behörigt organ i sökandens senaste hemvistland skall enligt direktiven utfärda intyg om att en sökande faktiskt har utövat viss verksamhet under en period.

Handelskamrarna utfärdar sedan länge olika certifikat och intyg som rör dokument som kan krävas med hänsyn till författningsföreskrifter i främmande länder. De har därför erfarenhet av liknande intygsgivning. Uppgiften att utfärda de intyg som avses i direktiven bör därför läggas på handelskamrarna.

I 9 § lagen om auktorisation av handelskamrar anges att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserade handelskamrar att utfärda sådana certifikat och andra dokument för handelsändamål som kan behövas på grund av internationella överenskommelser eller utländska föreskrifter om in- eller utförsel av varor. Lagen omfattar f.n. bara utfärdande av dokument för handelsändamål. Ett nytt stycke föreslås i 9 § lagen om auktorisation av handelskamrar så att det framgår att regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserad handelskammare att utfärda intyg enligt EES-avtalet om faktiskt utövande av verksamhet. De direktiv som omfattas bör sedan anges i handelskammarförordningen.

Stockholms Handelskammare har i sitt remissvar tagit upp frågan om överklagande av handelskamrarnas beslut om intygsgivning. Handelskammaren anser att det bör finnas en möjlighet att överklaga ett avslag eller att det bör införas en möjlighet för handelskamrarna att hänskjuta ett ärende för avgörande.

Den Europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna blir gällande rätt genom inkorporeringen från och med den 1 januari 1995. I artikel 6 finns regler om rätt till domstolsprövning och om rättssäkerhet. I konventionen finns krav på rätt till domstolsprövning av civila rättigheter och skyldigheter. En handelskammares beslut har betydelse för en enskild, som vill idka näring inom EES. Besluten har stora likheter med sådana tillståndsfrågor som bedömts enligt konventionen och som ansetts röra personers civila rättigheter. För att uppfylla konventionen bör därför handelskamrarnas beslut gå att överklaga till domstol. Eftersom besluten i vissa fall kan komma att beröra enskildas rättigheter enligt EES-avtalet är det vidare viktigt att tillgodose möjligheten som nationell domstol har att rådfråga EFTA-domstolen om tolkningen av EES-avtalet.

Överklagande av utfärdandet av intyg om faktiskt utövande av verksamhet bör göras hos allmän förvaltningsdomstol. I enlighet med de principiella riktlinjer riksdagen har beslutat för instansordningen i de allmänna förvaltningsdomstolarna skall länsrätt vara första domstolsinstans när ett ärende överklagas till allmän förvaltningsdomstol, se bl.a. prop. 1993/94:133, bet. 1993/94:JuU 24, rskr 1993/94:319.

Av 14 § lagen (1971:289) om allmänna förvaltningsdomstolar följer att det är den länsrätt inom vars län ärendet först prövats som kommer att pröva mål som överklagas från från en auktoriserad handelskammare. Liksom för många övriga mål som prövats av en förvaltningsmyndighet

innan det provas av länsrätt bör det krävas prövningstillstånd i kammar-rätt, se även prop. 1994/95:27. Till 9 § lagen om auktorisation av handelskammare föreslås ett nytt andra stycke om rätt att överklaga en auktoriserad handelskammares beslut om intygsgivning hos allmän förvaltningsdomstol och ett nytt tredje stycke om prövningstillstånd.

Ändringarna i lagen föranleder utöver det sagda ingen särskild författningskommentar.

3.6 Förslagens kostnadskonsekvenser

De myndigheter och organ som skall utfärda intyg kommer i de allra flesta fall att ha rätt att ta ut ersättning för dem. Förslagen torde därför inte leda till ökade kostnader för sådana myndigheter eller organ. Kostnaderna för förslagen kommer huvudsakligen att falla på de personer som begär intygen.

Möjligheten att klaga på handelskamrarnas beslut innebär att de allmänna förvaltningsdomstolarna tillförs en ny måltyp. De tillkommande ärendena torde dock bli ytterst fåtaliga och torde därför inte leda till några ökade kostnader för förvaltningsdomstolarna.

4 Ändring i lagen (1992:1534) om EG-märket, m.m.

4.1 Ärendet och dess beredning

Riksdagen beslöt hösten 1992 om en lag om EG-märket (prop. 1992/93:87, bet. 1992/93:NU13, rskr. 1992/93:96, SFS 1992:1534). Med EG-märket menas det märke, bestående av bokstäverna CE i viss typografi, som enligt EG-direktiv för vissa produkter skall åsättas dessa produkter innan de släpps ut på marknaden. Märkningskravet återfinns i direktiv enligt den s.k. nya metoden som infördes år 1985. En närmare redogörelse för detta finns i prop. 1992/93:87 s.4 ff.

Syftet med lagen om EG-märket var att underlätta det införlivande med svensk rätt av dessa direktiv som krävdes enligt EES-avtalet. Lagen trädde i kraft samtidigt med EES-avtalet den 1 januari 1994 efter beslut av regeringen om ikraftträdande (SFS 1993:1646). Lagen innehåller vissa gemensamma bestämmelser om märket, men förutsätter att det i de andra författningar som införlivar direktiven finns föreskrifter om att märkning skall ske. Genom den gemensamma lagen behöver då inte för varje särskild produkt anges vissa gemensamma regler om märkets utseende, förbud mot missbruk av märket m.m.

Lagen har samma relevans såväl i EES som vid ett medlemskap. I lagtexten finns inte någon hänvisning till EES-avtalet och de ändringar som nu föreslås är inte föranledda av ett svenskt EU-medlemskap.

I den nämnda propositionen förutsattes att lagen skulle ha tillfällig karaktär i avvaktan på att generella bestämmelser om märkningen skulle antas inom EG och införas under EES-avtalet. Det pågick då ett sådant arbete inom EG mot bakgrund av skillnader beträffande märkningen i de

dittills beslutade direktiven enligt den nya metoden. Arbetet resulterade i två beslut av rådet den 22 juli 1993, som också genom beslut av gemensamma EES-kommittén har förts in under EES-avtalet.

Gemensamma bestämmelser i någon rättsakt som kan införlivas med svensk rätt och därigenom ersätta lagen om EG-märket antogs dock inte. I stället intogs vissa riktlinjer för användningen av EG-märket i det s.k. modulbeslutet från år 1990 för utformning av tekniska harmoniseringsdirektiv. Formellt ersattes 1990 års beslut med ett nytt beslut (93/465/EEG). Vidare antogs ett direktiv (93/68/EEG) varigenom ändringar gjordes i tolv tidigare direktiv enligt den nya metoden. Ändringarna träder i kraft den 1 januari 1995. En närmare redogörelse för detta finns i prop.1993/94:203 s. 206 f. där regeringen redovisar behovet av de lagändringar som nu föreslås.

Som också redovisas där innebär ändringarna att man nu har övergått till att genomgående tala om CE-märkning ("CE-marking") i stället för EG-märket ("CE-mark"). Man anknyter på det sättet till bokstavs-symbolerna i stället för EG som begrepp.

Inom regeringskansliet har frågan om vilka ändringar som krävs i lagen om EG-märket beretts inom en interdepartemental arbetsgrupp.

Det har inte bedömts nödvändigt med remissförfarande eller hearing i ärendet.

Lagrådets hörande: Lagrådets yttrande inhämtades vid lagens tillkomst. Beträffande de ändringar som nu föreslås skulle lagrådets yttrande sakna betydelse.

4.2 Arbetsgruppens bedömning, m.m.

Arbetsgruppen har funnit att i huvudsak följande bestämmelser som anknyter till märkningen numera är gemensamma för direktiven:

1. CE-märkningens utformning

CE-symbolen är numera lika för de direktiv som omfattas av ändringsdirektivet. Man har därvid valt en modell vars bokstäver är något tunnare än den symbol som finns intagen i lagen om EG-märket. Oavsett märkets storlek skall proportionerna i modellen behållas. Komponenterna skall vara ungefär lika höga och inte lägre än 5 mm. Frågan om årtal för märkningens anbringande och om identifikationsnummer för anmält organ skall anges eller inte har lösts olika i direktiven.

2. Förbud mot vilseledande märkningar

Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att förbjuda märkningar som kan vilseleda tredje man vad gäller CE-märkningens innebörd och utformning. Andra märken får anbringas förutsatt att detta inte hindrar CE-märkningens synlighet och läslighet.

3. *Vem anbringar CE-märkningen?*

CE-märkningen skall anbringas av tillverkaren eller dennes representant i gemenskapen.

4. *Innebörd*

CE-märkningen anger att produkten uppfyller de tillämpliga kraven i det aktuella direktivet inbegripet förfarandet för bedömning av överensstämmelse. Om produkten omfattas av andra direktiv som rör andra aspekter med krav på CE-märkning, skall även dessa krav vara uppfyllda.

Om något av dessa tillåter tillverkaren att under en övergångstid välja vilka bestämmelser som skall tillämpas, anger CE-märkningen endast att produkten överensstämmer med de direktiv som tillverkaren tillämpar. I sådana fall måste uppgifter om de direktiv som tillämpas finnas i handlingar som åtföljer produkten.

5. *Felaktigt CE-märkta produkter*

Om en medlemsstat konstaterar att CE-märkning har anbringats utan att detta är berättigat, är tillverkaren eller dennes representant skyldig att bringa produkten i överensstämmelse med bestämmelserna för CE-märkningen och se till att överträdelsen upphör på de villkor som medlemsstaten fastställer. Om den bristande överensstämmelsen fortsätter skall medlemsstaten vidta lämpliga åtgärder för att begränsa eller förbjuda utsläppandet på marknaden av produkten i fråga eller för att säkerställa att den återkallas från marknaden.

Arbetsgruppen har gjort den bedömningen att de gemensamma bestämmelser som redovisas under 1 och 2 täcks av bestämmelserna i lagen om EG-märket, dock att symbolen bör ändras till den som används i ändringsdirektivet.

Beträffande de bestämmelser som redovisats under 3-5 har arbetsgruppen funnit det lämpligast att frågorna behandlas i de olika sektorsbestämmelserna och således inte tas upp som gemensamma bestämmelser i den nu aktuella lagen.

Arbetsgruppen har därför föreslagit att lagen om EG-märket ändras endast på det sättet att i lagens rubrik och bestämmelser "CE-märkning" ersätter "EG-märket" samt att CE-symbolen i bilagan byts ut mot den som används i ändringsdirektivet.

Under ärendets vidare beredning inom regeringskansliet har synpunkter framförts om möjligheten att i lagen ta in ytterligare gemensamma bestämmelser, framför allt vad gäller åtgärder vid felaktig CE-märkning. De bemyndiganden som tillsynsmyndigheterna har att ingripa mot produkter som släppts ut på marknaden enligt produktspecifika regler förutsätter ofta att produkterna har säkerhetsbrister, medan nu aktuella direktiv förutsätter att staterna skall ingripa mot produkter bara av det skälet att de har CE-märkts felaktigt.

4.3 Överväganden och förslag

Regeringens förslag:

Lagen (1992:1534) om EG-märket ändras på det sättet att

1. lagens rubrik ändras till "lagen om CE-märkning",
2. "CE-märkning" även i övrigt ersätter "EG-märket" i lagen,
3. CE-symbolen i bilagan ersätts med en ny,
4. bestämmelser om märkets utformning samlas i 3 §
5. en ny paragraf tas in om att den som ansvarar för CE-märkningen är skyldig att se till att överträdelsen upphör, om CE-märkning har anbringats utan att det är berättigat.

Konsekvensändringar görs i lagen (1994:847) om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk m.m., som innehåller bestämmelser om EG-märket.

Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 1995.

Arbetsgruppens förslag: Överensstämmer i huvudsak med regeringens.

Skälen för regeringens förslag: Lagen om EG-märket har som framgått av det tidigare endast syftet att underlätta införlivandet med svensk rätt av direktiv enligt den nya metoden. De ändringar som arbetsgruppen har föreslagit bör genomföras med några tillägg som kommit upp till diskussion vid ärendets beredning.

För tydlighets skull bör i 3 § samlas bestämmelserna om märkets utformning, vilka kompletteras med för direktiven gemensamma bestämmelser om att märkets komponenter skall vara lika höga och dess proportioner desamma oavsett märkets storlek.

Vad gäller frågan om ingripande mot felaktigt CE-märkta produkter bör i lagen införas en ny paragraf, där skyldigheten för den som svarar för CE-märkningen att vidta rättelse om felaktigt CE-märkta produkter släppts ut på marknaden tydligt slås fast. Däremot bör inga bestämmelser om tvångsåtgärder i fall denna skyldighet inte iakttas tas in i denna lag. Övervägande skäl talar för att tillsynsmyndigheternas befogenheter vid överträdelse av direktivets bestämmelser regleras i ett sammanhang inom respektive sektor. I praktiken torde det sällan bli fråga om att med tvångsåtgärder ingripa mot en produkt på marknaden enbart av det skälet att den felaktigt CE-märkts.

Den nya paragrafen bör placeras in i lagen som 5a § under en ny rubrik, Rättelse vid felaktig CE-märkning.

Ändringarna i lagen föranleder utöver det nu sagda ingen särskild författningskommentar.

Bestämmelser om EG-märket finns dessutom i den lag om tekniska egenskapskrav på byggnadsverk m.m. som träder i kraft den 1 januari 1995. Den ändrade terminogin föranleder konsekvensändringar också i den lagen.

4.4 Förslagens kostnadskonsekvenser

Prop. 1994/95:39

Lagändringarnas karaktär är sådana att de inte föranleder några kostnadskonsekvenser.

Sammanfattning av promemorian Implementering av vissa direktiv enligt EES-avtalets bilaga VII

I promemorian behandlas hur personer med hemvist i Sverige skall kunna uppfylla de krav som kan finnas i ett annat land inom EES-området på godandel, konkursfrihet och yrkeskompetens vid etablering inom vissa i direktiven till Bilaga VII av EES-avtalet angivna områden. Dessa krav är gemensamma för ett stort antal av direktiven och behandlas därför i ett sammanhang.

Ett av direktiven innehåller bestämmelser som skiljer sig från de övriga. Detta direktiv behandlas därför särskilt.

Slutligen redovisas i promemorian hur enskilda personer kan skaffa sig information om innehållet i direktiven.

Vissa av direktiven kräver att en medborgare i en medlemsstat skall kunna få ett s.k. skötsamhetsbevis utfärdat för sig i ursprungslandet eller i senaste hemvistlandet. I direktiven anges att som tillräckligt bevis skall godtas utdrag ur kriminalregistret.

Vissa direktiv ställer "särskilda krav på gott anseende och godandel". Ett bevis om godandel torde omfatta mer än bara skötsamhet. Som bevis om skötsamhet och bevis om godandel föreslås utdrag ur polisregistret. Rikspolisstyrelsen kan utses till myndighet behörig att utfärda intygen.

För vissa av direktiven krävs att en person som vill etablera sig i ett annat land skall kunna få bevis om att han inte varit försatt i konkurs. I de fall då det i utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland inte utfärdas något intyg om att en person inte varit försatt i konkurs kan ett sådant intyg ersättas av en försäkran under ed. Eftersom det i praktiken är nästan omöjligt att få fram uppgift om att en person inte varit försatt i konkurs föreslås att det införs en möjlighet att styrka tidigare konkursfrihet genom en försäkran under ed. En lagändring föreslås därför av lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet. Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 1995. Därefter kan allmän underrätt utses till myndighet behörig att utfärda handling om att sökanden inte varit försatt i konkurs.

I vissa medlemsstater krävs innehav av allmänna merkantila eller yrkesmässiga kunskaper och färdigheter för att få utöva näringsverksamhet. I dessa stater skall den medlemsstaten som tillräckligt bevis på innehav av sådana kunskaper godta det faktiska utövandet av verksamheten i fråga i annan medlemsstat enligt vissa av direktiven. En ändring av lagen (1990:515) om auktorisation av handelskammare föreslås så att regeringen eller myndighet regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserad handelskammare att utfärda intyg om faktiskt utövande av verksamhet. Lagändringen föreslås träda i kraft den 1 januari 1995. Därefter kan de auktoriserade handelskamrarna utses till myndigheter behöriga att utfärda bevis om yrkeskompetens enligt EES-avtalet.

Direktivet 67/43 EEG omfattar bl.a. handel med och förvaltning av fast egendom. För detta direktiv stadgas att i de fall då ett värdland kräver bevis om att några yrkesmässiga och förvaltningsmässiga disciplinära

åtgärder inte har vidtagits mot de egna medborgarna kan värdlandet kräva motsvarande bevis från utlänningens ursprungsland eller senaste hemvistland. En myndighet eller ett organ behövt att utfärda sådan handling skall utses.

Prop. 1994/95:39
Bilaga 1

För det område direktiv 67/43 EEG omfattar finns disciplinära förfaranden i Sverige för fastighetsmäklare, tolkar och översättare samt för advokater. För tolkar och översättare föreslås Kammarkollegiet som behörig myndighet.

För fastighetsmäklare föreslås länsstyrelserna som behöriga myndigheter. Sedan den föreslagna fastighetsmäklarlagen trätt i kraft föreslås att Fastighetsmäklarenämnden utses till behörig myndighet. För advokater föreslås Sveriges advokatsamfund som behörigt organ.

Promemorians lagförslag

1 Förslag till Lag om ändring i lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet

Härigenom föreskrivs att i 1 § av lagen (1946:819) om upptagande av ed för rättighets tillvaratagande i utlandet skall införas ett andra stycke av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Behöver någon få en uppgift bekräftad med ed, antingen av honom själv eller av någon annan, för att i utlandet ta till vara sin rätt till arv, försäkring, pension, skadestånd, underhållsbidrag eller någon annan rättighet som tillkommer honom, får sådan ed tas upp av tingsrätt.

Vad som sägs i första stycket gäller också den som för att få idka näring inom EES-området behöver med ed bekräfta att han inte varit försatt i konkurs.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

2 Förslag till Lag om ändring i lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar

Härigenom föreskrivs att i 9 § lagen (1990:515) om auktorisation av handelskamrar skall införas ett andra stycke av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får uppdra åt auktoriserade handelskamrar att utfärda sådana certifikat och andra dokument för handelsändamål, som kan behövas på grund av internationella överenskommelser eller utländska föreskrifter om in- eller utförsel av varor.

*Vad som sägs i första stycket gäller
också sådana intyg för enskilda
personer om faktiskt utövande av
verksamhet som behövs för att få
idka näring inom EES-området.*

Prop. 1994/95:39

Bilaga 2

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1995.

Remissammanställning över promemorian Implementering av vissa direktiv enligt EES-avtalets bilaga VII

1. Remissinstanserna

Remiss över promemorian Implementering av vissa direktiv enligt EES-avtalets bilaga VII har avgetts av Hovrätten för Västra Sverige, Domstolsverket, Kommerskollegium, Statistiska Centralbyrån, Konkurrensverket, Kammarkollegiet, Svenska Arbetsgivareföreningen, Stockholms Handelskammare, Sveriges Advokatsamfund, Grossistförbundet Svensk Handel och Sveriges Köpmannaförbund.

2. Allmänna synpunkter på promemorian

Domstolsverket lämnar förslagen utan erinran.

Svenska Arbetsgivareföreningen tillstyrker förslagen.

Konkurrensverket konstaterar sammanfattningsvis att risken för att förslagen skulle kunna få ur konkurrenssynpunkt snedvridande effekter på den svenska marknaden torde vara mycket liten. Den kommande implementeringen av EG-direktiven syftar allmänt till att främja konkurrensen inom hela EES. Med utgångspunkt i de intressen som Konkurrensverket enligt sin instruktion i första hand skall tillvarata, är det i sammanhanget viktigt att eventuella diskriminerande regler vad gäller rätten för andra medborgare i EES-länderna att etablera sig och driva verksamhet i Sverige undanröjs. Så har också redan skett, anför Konkurrensverket.

Konkurrensverket anser att det är angeläget att regler utformas som gör att etablering underlättas inom hela EES. Klara och enkla regler för hur nödvändiga intyg och andra bevis kan erhållas är därvid av vikt. Konkurrensverket har inte haft anledning att erinra mot de i promemorian framförda förslagen i dessa delar.

Sveriges Köpmannaförbund kan i avvaktan på att en harmonisering uppnås inom EES ställa sig bakom förslagen i remissen om hur olika krav på intyg över god vandel, konkursfrihet och yrkeskompetens under en övergångstid kan tillhandahållas.

3. Skötsamhetsbevis och bevis om god vandel

Hovrätten för Västra Sverige har inga synpunkter på promemorians förslag om att ett utdrag ur polisregistret skall uppfylla vissa direktivs krav på sk skötsamhetsbevis. Hovrätten påpekar dock att ett utdrag enligt polisregisterlagstiftningen endast kan avse den enskilde själv och att det enligt vissa direktiv fordras också att den enskilde visar att de familjemedlemmar som han lever med uppfyller kraven på skötsamhet och god vandel. Hovrätten påpekar att något sådant bevis torde den enskilde fn

inte kunna utfå. Inte heller torde familjemedlem kunna få sådant utdrag beträffande sig själv om inte han eller hon är i behov av ett utdrag för att ta till vara sin egen rätt. En författningsändring bör därför övervägas enligt Hovrätten.

Prop. 1994/95:39
Bilaga 3

4. Konkursfrihet

Domstolsverket noterar i fråga om upptagande av ed vid tingsrätt att det i promemorian inte sägs något om hur tingsrättens "handling om att sökanden inte varit försatt i konkurs" bör utformas. Normalt torde tingsrätten upprätta ett protokoll över sammanträdet där eden avläggs. Domstolsverket anser att det hade varit av värde om i promemorian berörts huruvida ett sådant protokoll kan antas uppfylla de krav som brukar ställas i medlemsländerna inom EU.

Domstolsverket anser också att om edsupptagning enligt förslaget kan väntas få en viss omfattning bör övervägas om förordningen (1987:452) om avgifter vid de allmänna domstolarnas bör ändras så att domstol kan ta ut ansökningsavgift.

5. Yrkeskompetens

Statistiska Centralbyrån har inga synpunkter på de förslag som presenteras i promemorian. Statistiska Centralbyrån vill dock påpeka att ISIC, som används i direktiven för att avgränsa de verksamheter som direktiven berör, har reviderats. De grupper/koder enligt ISIC som nämns i direktiven hänför sig till olika versioner av ISIC beroende på vilket år direktivet är utfärdat. Vad gäller den svenska näringsgrensindelningen, SNI är endast den version av SNI som fastställdes 1969 direkt knuten till ISIC. Man kan därför inte generellt hävda att den internationella näringsgrensindelningen direkt kan utläsas ur SNI.

Stockholms Handelskammare har anfört följande om uppgiften att utfärda bevis om faktiskt utövande av näringsverksamhet:

De i promemorian behandlade bevis om faktiskt utövande av verksamhet avser enskilda personers förhållanden. Detta faktum, med beaktande av avsaknaden av möjlighet till överklagande, gör det svårt att förutse alla situationer som kan uppstå. Ett avslag torde innebära ett allvarligt hinder för den enskildes utveckling av sin yrkesverksamhet.

Det finns idag inget underlag för att inom handelskammaren förutse handläggningsrutiner eller kostnader härför. Alla kostnader för handläggningen måste bäras av de sökande personerna. Blir det ett mycket lågt antal ansökningar kan ett decentraliserat utfärdande visa sig alltför kostsamt varför en regionaliserad eller centraliserad handläggning införs.

Handelskammaren ser med stor osäkerhet på handläggning av bevis på ansökan av till Sverige inflyttade personer. Språksvårigheter, svårighet att bedöma intygsgivarens trovärdighet och brist på registreringar kan göra det faktiska utövandet av näringsverksamhet omöjligt att fastställa på objektiva grunder.

Handelskammaren anser det därför helt nödvändigt att en möjlighet för sökanden att överklaga ett avslag eller att handelskammaren kan

hänskjuta ärendet till myndighet för avgörande införs. I annat fall måste handelskammarna avstå från uppgiften att utfärda bevis om faktiskt utövande av näringsverksamhet.

Prop. 1994/95:39
Bilaga 3

6. Direktiv 67/43 EEG

Kammarkollegiet vill generellt framhålla att myndighet som får till uppgift att utfärda bevis bör ges rätt att ta ut en avgift av sökande som fullt ut täcker myndighetens kostnader för att fullgöra uppgiften.

6.1 Fastighetsmäklare

Kammarkollegiet tillstyrker förslaget såvitt gäller fastighetsmäklare utom beträffande en detalj. Kollegiet anmärker att inte alla fastighetsmäklare kommer att vara registrerade hos den nya Fastighetsmäklarnämnden. Undantag kommer att göras för mäklare som förmedlar enbart upplåtelser av bostadsrätter i en bostadsrättsförening ansluten till en riksorganisation eller regional organisation för bostadsrättsföreningar.

6.2 Advokater

Hovrätten för Västra Sverige har anmärkt att varken styrelsen för samfundet eller dess disciplinnämnd har ansetts vara myndighet såvitt gäller handlingars och uppgifters offentlighet. Samfundet har i sig ingen skyldighet att offentliggöra disciplinbeslut i vidare mån än vad som följer av skyldigheten att tillställa bl.a. Justitiekanslern beslut i disciplinärenden. Hovrätten ifrågasätter om inte en särskild lagreglering krävs för den nu aktuella uppgiften för samfundet.

Sveriges Advokatsamfund har inte något att erinra mot förslaget att samfundet skall vara organ, som har att utfärda bevis enligt direktivet 67/43 EEG om att disciplinära åtgärder inte vidtagits mot en ledamot. Samfundet noterar därvid att den enda disciplinära åtgärd som torde beröras av direktivet är uteslutning.

6.3 Tolkservice

Kammarkollegiet tillstyrker att kollegiet utses till behörig myndighet att utfärda bevis för tolkar och översättare. Kollegiet vill dock understryka att auktorisation som tolk eller översättare inte är något generellt krav för att utöva respektive yrke i Sverige. Det är enbart de auktoriserade yrkesutövarna som omfattas av kollegiets tillsyn och eventuella disciplinära åtgärder och det är således endast för dessa som kollegiet har möjlighet att utfärda bevis. För övriga yrkesverksamma tolkar och översättare saknas denna möjlighet, anför kollegiet.

6.4 Övriga verksamheter

Hovrätten för Västra Sverige har påpekat att det för de verksamheter som omfattas av direktivet 67/43 EEG och som är oreglerade inte lämnas förslag på åtgärder. Hovrätten anför att det för personer som är verksamma inom dessa områden kan uppstå svårigheter att visa att de inte varit föremål för några yrkesmässiga eller förvaltningsmässiga disciplinära förfaranden. Enligt hovrättens mening bör man därför överväga införandet av en möjlighet för dem att avlägga ed för att bekräfta att de inte varit föremål för här aktuella förfaranden.

7. Möjligheten för enskilda personer att skaffa sig information om innehållet i direktiven

Kommerskollegium instämmer i att den enklaste formen av information bör kunna erhållas hos folkbiblioteken. I övrigt torde erforderlig information kunna erhållas från kollegiets EuropaInfo eller genom Euro Info Centre-nätverket.

Grossistförbundet Svensk Handel framhåller problemen för företag och enskilda att få kunskap om vad som gäller och vilka krav som ställs av olika länder. Enligt förbundets uppfattning bör klargöras att svensk myndighet bör åläggas ansvaret för insamling och vidareförmedling av denna information.

Sveriges Köpmannaförbund anser att det är viktigt att berörda parter på ett effektivt sätt får kännedom om de nya regler som EES-avtalet för med sig. En stor informationsuppgift åvilar då förutom regeringen även berörda myndigheter och organisationer.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 13 oktober
1994

Närvarande: Statsministern Carlsson, statsråden Sahlin, Hjelm-Wallén,
Peterson, Hellström, Thalén, Freivalds, Wallström, Persson, Tham,
Schori, Blomberg, Heckscher, Hedborg, Andersson, Winberg, Uusmann,
Nygren, Ulvskog, Sundström, Lindh, Johansson

Föredragande: statsrådet Heckscher

Regeringen beslutar proposition 1994/95:39

